

Jurnal din Marpod

25 octombrie 2020

Ieri, la 7.30 dimineața, a venit vestea din Țichindeal. Andreea și-a născut copilul. Sofia – Înțelepciune – îi va fi numele și asta trebuie să i se ofere. Cu o zi înainte a fost la spital, dar medicul a trimis-o pe mămica de 15 ani înapoi acasă: „Acestea nu sunt contracții, ci flatulență”. Acasă a fost ajutată de sora ei mai mare, Cristina. Între timp, mama și copilul s-au întors la spital, însă micuța Sofia trebuie totuși îngrijită în incubator pentru a putea supraviețui **vieții dure din Țichindeal**. O viață nouă, o misiune nouă!

Marpod - un nou centru pentru ELIJAH

Comunitatea noastră nu a crescut doar cu Sofia. Vara trecută au venit la noi mai mult de zece voluntari români. Cinci au decis să rămână cu noi mai mult timp. De asemenea, și din Austria au venit doi tineri curajoși - Emilia și Pepi. Ei locuiesc împreună cu noi și cu câțiva beneficiari din comunitatea ELIJAH. Am devenit atât de mulți încât ne-am mutat într-un sat cu trei voluntari, la Marpod, unde se află ferma și tâmplăria noastră. Aici construim **o nouă comunitate**. Camerele, biblioteca și capela sunt deja amenajate. Astăzi am celebrat aici cu părintele Georg prima Sfântă Liturghie. Este încă frig înăuntru, încălzirea va fi gata într-o săptămână. Mâncăm în sala mare a comunității - pâinea vine din brutăria ELIJAH din Hosman, legumele din grădina noastră, care a dat o recoltă bogată anul acesta. Aici va avea loc Școala biblică pentru angajații noștri. Părintele Georg va extinde **Școala profesilor** - o pregătire încurajatoare pentru colegii noștri care luptă alături de noi.

În curând va putea fi folosită și încăperea de la parter. Aici, copiii din familiile care au probleme, își vor face temele și vor primi ajutorul de care au nevoie. Un mic centru social. Va fi o casă deschisă pentru toți cei care au nevoie de ajutorul nostru. Noul centru se va numi **Le Chaim – să trăiești!** – după cartea rabinului superior Paul Chaim Eisenberg, care ne-a și vizitat.

Aici va fi găzduit și atelierul de ceramică. Angela King s-a întors toamna aceasta în Vorarlberg. După mai bine de 40 de ani de muncă împreună cu noi, acum vrea să se bucure de familia ei și de o pensionare bine meritată. Ea se va mai întoarce să țină cursuri de olărit.

Mai este mult de renovat, asta cu ajutorul **echipei noastre puternice de la Bauhof**. Multe planuri și idei stropesc zidurile întinerite. Este un nou început, dar ne-am acomodat repede în Marpod.

Până acum nu am putut să-i invităm la deschidere pe prietenii noștri din **prima comunitate din Hosman**, pentru că toată lumea de acolo este în carantină până mâine. Ovidiu contractase virusul, de aceea acum îl numim Covidiu. Din fericire, ca mulți tineri, a trecut cu bine peste această provocare.

După mult timp de protecție în fața epidemiei Corona, virusul a ajuns acum și în Transilvania. Poliția a venit des la poartă și a verificat cu strictețe dacă toată lumea respectă carantina. Cei care nu sunt găsiți acasă trebuie „să mai stea” încă 14 zile în

„izolare instituționalizată” - o oroare! Lui Ovidiu nu i s-a permis să iasă din cameră, fetele au cusut măștile de care avem nevoie urgentă în centrele sociale. Comunitatea din Hosman a devenit independentă, a trecut proba de foc!

Până în prezent putem menține toate centrele deschise. Școala din Nocrich este închisă pentru că un profesor este bolnav. Școala gimnazială este închisă și în Hosman. Toate școlile din Sibiu sunt închise de luni. Ce noroc că avem în oraș **internatul Casa Francisc!** 32 de tineri s-au mutat în septembrie în internat și pot participa la lecțiile online. Asta ar fi fost imposibil acasă.

Centrul social din Nou este plin în măsura în care este permis. Toți poartă măști de protecție pentru gură și nas. Dimineața, într-una din sălile centrului, vin elevii clasei 0 și învățătorii lor de la școala din sat, deoarece nu au suficient spațiu pentru a respecta regulile de distanță. Noul teren de sport este o bucurie pentru toată lumea și este de mare ajutor. În zilele de toamnă putem organiza pe teren și dans, karate și muzică.

Am construit multe în această vară. **Casă de piatră** este numele programului de ajutorare. Un acoperiș deasupra capului și ziduri solide sunt condițiile esențiale pentru o viață umană decentă, pentru învățare și muncă, de asemenea pentru bucurie și sărbătoare. Patru familii s-au mutat deja într-o casă nouă, iar alte șase familii vor avea o casă înainte de iarnă. Unii au primit materiale de construcție pentru a-și ridica singuri casa.

Mergem mai departe. Chiar și în ciuda virusului. Nu știm cum va fi. Va veni din nou interdicția de a ieși? Trebuie să împărțim pachete-Corona din nou familiilor care nu au provizii? Celor care nu mai pot lucra ca zilieri? Copiii mai pot merge la școală? Trebuie să închidem din nou școlile de muzică și centrele sociale? Vor veni din nou la noi prietenii și oaspeții?

Spitalele de aici sunt depășite. Putem părăsi țara în caz de necesitate? Nu poți planifica nimic în acest moment. Timpul Corona ne obligă să încercăm lucruri noi. Avem **80 de angajați tineri** de organizat și instruit. Sabin conduce agenda administrativă, Antoaneta pe cea socială. Echipa curajoasă îmi dă speranță. Orice ar fi, cu înțelepciune și cu forțe noi, vom trece și prin iarna care vine. Mulțumim prietenilor care ne sunt aproape!

Ruth Zenkert